

ROERKERKNIEUWS - Pasen

editie 199 (24 april 2024) – www.roerkerken.nl

inleiding

Het aantal volwassenen dat zich (met name tijdens de Paaswake) laat dopen (en in de katholieke Kerk laat opnemen) is al jaren stijgende. Die tendens is met name in de VS en Frankrijk waarneembaar. De Franse bisschoppenconferentie meldde een gemiddelde stijging van 28 procent. Het Amerikaanse bisdom Atlanta meldde bijvoorbeeld meer dan 1800 volwassen dopelingen. In Frankrijk werden in 2022 5463 volwassenen gedoopt, dat is 1000 meer dan het jaar ervoor (4278). Volgens de Franse bisschoppenconferentie was in 16 van de 100 bisdommen het aantal zelfs verdubbeld of nog meer gestegen. Deze ontwikkeling deed zich vooral op het platteland voor, terwijl de stijging in Parijs ‘slechts’ 17 procent bedroeg. Een nadere uitsplitsing laat zien dat precies één op de drie volwassendopelingen tussen 18 en 25 jaar oud is – in 2019 was dat 23 procent – terwijl slechts twee procent tot de groep van 65-plussers behoort. De overgrote meerderheid van de dopelingen bestond uit vrouwen (63 procent), ook opvallend: 22 procent is student. Drie procent van de volwassen dopelingen zei een moslimachtergrond te hebben (Mariabode.nl). Ook in België begint deze tendens op te vallen. Daar werden dit jaar met Pasen 229 volwassenen gedoopt, 7 meer dan het jaar ervoor. Daarmee zet de stijgende trend van de afgelopen jaren door, aldus een enquête van het christelijk opinieweekblad ‘Tertio’. Vorig jaar werden in België in de Paasnacht 222 volwassenen gedoopt, in 2014 en 2015 waren er dat 185, in 2013 zo’n 167 en de jaren daarvoor gemiddeld een 150-tal. Koploper is het aartsbisdom Mechelen-Brussel met 86 dopelingen, waarvan 59 gedoopt werden in de Brusselse Sint-Michiels- en Sint-Goedelekathedraal. Daarna volgen de Franstalige bisdommen Doornik (67) en Namen (20). Van de Vlaamse bisdommen scoort Gent het hoogst met 19 dopelingen, gevolgd door Antwerpen (10), Brugge (9), het vicariaat Vlaams-Brabant (8) en Hasselt (7). Daarnaast ontvangen in de komende (Paas-)tijd minstens 131 volwassenen die al gedoopt waren, het sacrament van het Vormsel. Vorig jaar waren er dat 102 (kerknet.be). Hoewel het in ons eigen bisdom (nog) niet om grote getallen gaat, is het aantal volwassendoopsels ook bij ons groeiende. Daarom vroeg de bisdomleiding daar recentelijk onze bijzondere aandacht voor, want - zo schrijft men - *“deze ontwikkeling is voor ons als Kerk belangrijk. In deze volwassenen zien we de aantrekkingskracht van Christus en het geloof die onverminderd blijven bestaan. Zorg en inzicht voor de beweegredenen en de begeleiding van deze nieuwe gelovigen verdient bijzonder onze aandacht. Wij hopen dat deze ontwikkeling in uw parochie een bron van vreugde en vernieuwing van pastoraal betekent”*. Tegen die achtergrond worden de volwassenen die dit jaar in ons bisdom het doopsel of vormsel hebben ontvangen uitgenodigd voor *“een (gezamenlijk) moment van ontmoeting, bemoediging en versterking”*.

Herbestemming St. Andreaskerk

Ondanks het feit dat we er wat de verkoop van de kerk betreft nog helemaal uit zijn (zie Roerkerknieuws 197) wordt er op verzoek van de gemeente op maandagavond 13 mei a.s. om 20.00 uur in de dagkapel van de kerk (ingang Marktzijde) weer een informatieavond over de herbestemming voor ‘onwonenden en geïnteresseerden’ gehouden. De projectontwikkelaar (de Thallagroep uit Weert) zal ons informeren over de concrete invulling van het aan de eredienst te onttrekken (gedeelte van het) kerkgebouw, met name over het aantal appartementen dat men erin denkt te gaan realiseren.

Fietsbedevaart Birgeler Pützchen

Traditiegetrouw gaan we in de meimaand per fiets op bedevaart naar het Birgeler Pützchen waar O.L. Vrouw van Smarten bijzonder wordt vereerd. Dit jaar zal dat zijn op woensdagmiddag 1 mei a.s. Al in 1928 verleende de aartsbisschop van Keulen (waaronder Birgelen toen nog viel) toestemming om er bij gelegenheid van Pützchenssonntag (eerste zondag van mei) een openluchtms te houden. Vanuit Melick (vanaf de kerk) wordt om 13.30 uur vertrokken. De afstand heen en terug bedraagt ca. 30 kilometer. Ook nu weer tekent de Melicker seniorenvereniging voor de organisatie en route. Na een korte gebedsdienst aldaar is er een koffiepaauze voorzien.

Carl Weber – architect van de oude St. Catharinakerk van Montfort uit 1858 (I)

In de negentiende eeuw zochten verschillende Duitse bouwmeesters emplooi in Nederland. Een van hen was Carl Eugen Hubert Apollinaris Ferdinand Weber (1820-1908) uit Keulen, die zich in 1857 blijvend in Roermond vestigde. Daar stief hij ook, ruim 87 jaar oud. Geen enkel vaktijdschrift vermeldde zijn overlijden. Alleen in de provinciale krant 'De nieuwe Koerier' verscheen een kort bericht. Weber, in zijn jonge jaren nog een belangrijke concurrent van zijn bekende stadgenoot Pierre Cuypers (1827-1921), was intussen kennelijk bijna helemaal vergeten. Vanwege een voortschrijdende oogziekte had hij zich uit de bouwwereld teruggetrokken. Zijn laatste jaren sleet hij, nagenoeg blind, in eenzaamheid. De publieke aandacht die hem ten deel viel was uitermate gering, ook tijdens zijn actieve jaren. Daaraan zal ongetwijfeld mede het feit debet zijn geweest, dat zijn kerken verrezen waren in afgelegen dorpen en niet, zoals bij Cuypers in opkomende steden. Anders dan Cuypers nam Weber ook niet deel aan publieke discussies over architectuur, bijvoorbeeld door het schrijven van artikelen in bouwkundige periodieken. Na zijn dood raakte Weber geheel uit het zicht. De artistieke ideeën waardoor hij zich liet leiden heeft hij nooit in opstelvorm op papier gesteld. Ook is van hem – voor zover bekend – geen persoonlijk archief bewaard gebleven. Zijn beide kleinkinderen stierven kinderloos. In Keulen behoorde de familie Weber tot de plaatselijke middenklasse. Carl's vader was griffier van een rechtbank en later secretaris van het Keulse armbestuur. Carl volgde de 'Höhere Bürgerschule' in zijn geboortestad, vermoedelijk in de jaren 1832-1838. Vincentz Statz (1819-1898), later een van de belangrijkste neogotische architecten van het Duitse taalgebied, was een klasgenoot van hem. Of beiden de opleiding hebben afgemaakt is onzeker. Evenmin is bekend waar Weber zijn vakopleiding heeft gehad. Er zijn geen gegevens bekend die erop wijzen dat hij een opleiding heeft genoten in de plaatselijke 'Dombauhütte'. Mogelijk is hij na zijn middelbare opleiding aan een academie voor bouwkunde gaan studeren, maar het ligt meer voor de hand dat hij bij een particulier architect is geschoold. In ieder geval is hij op 24-jarige leeftijd architect. Dat Weber zich toelegt op de neogotiek zal het gevolg zijn van de opkomst van deze stijl in Keulen en de inspirerende voltooiing van de plaatselijke Dom. Hij huwt in 1847 in Linz (D) met de dochter van een Engelse graaf, de in 1824 te Londen geboren Emily Stratford, die echter drie jaar later overlijdt (er is trouwens een bijzondere foto van het echtpaar bewaard gebleven, namelijk gemaakt enkele uren na [!] haar overlijden, red.). Over Webers beroepsmatige bezigheden in de eerste jaren van zijn werkzaam leven in Keulen is niets bekend. Wellicht is hij de ontwerper geweest van een rond 1852 gebouwde neogotische kapel voor het Alexianenklooster in de stad. Beter geïnformeerd zijn we over zijn werkzaamheden in de Nederlandse provincie Limburg. Gebrek aan perspectief in zijn geboortestad heeft Weber al spoedig naar een ander arbeidsveld doen omzien. Limburg vormde voor de neogotiek een nog braakliggend en veelbelovend terrein. Weber

introduceerde vanuit Keulen de neogotiek in de kerkelijke bouwkunst van Limburg. Al snel volgt Cuypers hem hierin. In 1851 krijgt Weber de opdracht om in Amstenrade een nieuw kerkgebouw in neogotische vormgeving te ontwerpen. Het eindresultaat trekt den aandacht van tijdschriften in Duitsland en Nederland. In 1852 maakt hij plannen voor een nieuw godshuis in Montfort, waar in 1849 de kerk zo deplorabel was dat zij op instorten stond. In 1853 wilde men hem hebben voor een nieuwe kerk in Lutterade-Krawinkel (Geleen) en in 1855 ontvangt hij, evenals Cuypers en nog een andere architect, een uitnodiging van het kerkbestuur van Wijk-Maastricht om een nieuwe kerk te ontwerpen. Al eerder had Weber hen geadviseerd om de oude toren niet te handhaven maar door nieuwbouw te vervangen. Het werk werd uiteindelijk gegund aan Cuypers. Van eind 1856 dateren Webers plan en bestek voor een kerk in Oud-Geleen, tegen een bestaande toren. Na kritiek van Waterstaat op het ontwerp van Cuypers uit 1852-1853 wordt in Steyl bij Tegelen in de jaren 1857-1859 een nieuwe rectoraatskerk gebouwd naar Webers ontwerp. Begin 1859 benadert het kerkbestuur van Vijlen hem met het verzoek een nieuwe parochiekerk voor hun geloofsgemeenschap te tekenen en een bestek en begroting daarvoor op te maken. In Brabant ontwierp hij kerken in Valkenswaard (1857) en Geertruidenberg (1859).

wordt vervolgd

Personalia

Op dinsdag 16 april j.l. hielden we in de St. Catharinakerk van Montfort de avondwake voor **Maria Helena (Mia) Goertz-Thissen (1937-2024)** Geboren en getogen in Montfort, als jongste in een boerengezin met vier dochters aan de Zandstraat, moest ze al op 16-jarige leeftijd haar vader verliezen, waarna haar moeder in haar eentje het boerenbedrijf voortzette en het gezin overeind hield. Zo leerde Mia van de nood een deugd te maken en is ze altijd de handen uit de mouwen blijven steken, met name in de tuin, want die was haar lust en haar leven. Nadat ze Jan Goertz (1935-2002) uit Putbroek had leren kennen trouwden ze in 1961 en stichtten eveneens aan de Zandstraat een gezin. Daar aan de Zandstraat zou ze ook bijna heel haar verdere leven lang blijven wonen. Terwijl Jan als vrachtwagenchauffeur bij zijn broer, veehandelaar Jacques Goertz (1924-1998) in dienst was, zorgde Mia niet alleen voor het huishouden en voor hun beide dochters Sabine en Monique, maar ook voor de grote tuin waar ze groenten voor de verkoop verbouwden, daarin terzijde gestaan door haar man Jan. Het werk in de tuin is altijd Mia's grote hobby geweest. Toen Jan ziek werd stond Mia dag en nacht voor hem klaar en toen hij bedlegerig werd zat ze bijna onophoudelijk aan zijn bed. Hij was pas 67 toen hij in de zomer van 2002 overleed. Niet alleen het werken in haar tuin en het zorgen voor anderen, maar ook het contact met haar kinderen en kleinkinderen hielden haar aan de gang. Om de een of andere reden kwam er echter zeven jaar geleden plotsklaps een einde aan haar actieve leven en was het gedaan met werken en zorgen. Sindsdien begon ze niet alleen lichamelijk, maar ook geestelijk achteruit te gaan. Toen de situatie thuis niet mee houdbaar was, verhuisde ze eind 2022 naar Maison Molenbeecke in Melick. Daar kwam er na een liefdevolle verzorging op donderdagmorgen 11 april j.l. een einde aan haar leven. Op woensdagmorgen 17 april j.l. legden we haar in besloten kring bij haar man op het kerkhof aan de Huysbongerd te rusten.

Op zaterdagmorgen 20 april j.l. deden we vanuit de St. Catharinakerk van Montfort **Wilhelmus Jacobus Johannes Hubertus (Wiel) Krahé (1940-2024)** uitgeleide. Geboren in Venlo, vanwege het werk van zijn vader, verhuisde hij - toen hij een jaar of drie was - naar een oom en twee tantes die in een boerderijtje aan het Rozenhofje in Montfort woonden. De rest van het gezin woonde toen in Tegelen, maar verhuisde later naar Sittard, wederom

in verband met het werk van vader. Uiteindelijk werd Wiel met de rest van het gezin herenigd toen vader Krahé zich met de andere gezinsleden in Montfort vestigde, waar ze eerst aan de Zandstraat en later aan de Burg. Geradtsstraat woonden. Wiel bleef echter bij zijn ooms en tantes aan het Rozenhofje wonen. Na de lagere school ging Wiel naar de Landbouwschool in Pey. De ook uit Pey afkomstige Tiny Feller (1944-2024), met wie hij in het najaar van 1966 trouwde, had hij op de kermis in St. Joost leren kennen. Ze gingen aan het Rozenhofje waar ze een agrarisch bedrijf begonnen. Terwijl Wiel het werk buitenshuis voor zijn rekening nam, zorgde Tiny voor het werk binnenhuis en de opvoeding van hun beide zonen Marcel en Roger. Ook werd er veel tijd en energie in het verbouwen en verkopen van asperges en van augurken gestoken. Op zijn 65^e deed Wiel het vee van de hand en stapten Wiel en Tiny vaker op de fiets en legden ze – ook samen met anderen – heel wat kilometers af. Sindsdien maakten ze ook de nodige busreizen naar zonnige oorden. Toch bleef Wiel zich ook in die tijd voor de parochie verdienstelijk maken; zo was hij meer dan 40 jaar als grafdelver actief en hield hij net zo lang samen met anderen het kerkhof in orde. Toen Tiny met haar gezondheid begon te sukkelen kwam er langzaam maar zeker een einde aan hun actieve leven. Mede met het oog op Tiny's gezondheid verhuisden ze vorig jaar naar het zorgcentrum in Herten. Enkele weken nadat Tiny daar begin dit jaar was overleden (zie Roerkerknieuws 193), verhuisde Wiel naar het zorgcentrum in Montfort (Molenbeecke). Nauwelijks geacclimatiseerd trof hem daar een hersenbloeding waarna er een week later, op zaterdagavond 13 april j.l. een einde aan zijn leven kwam. Na de uitvaartmis legden we hem bij zijn vrouw op 'zijn' en ons kerkhof aan de Huysbongerdweg te rusten.

Op zondagmiddag 21 april j.l. werd in de St. Martinuskerk van Vlodrop **Stef van Helden** gedoopt, broertje van Lotte (2016) en Cas (2019) die hier eerder al gedoopt werden.

Wit U ons financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. kerkbestuur St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 - p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 - g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch, tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick, tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg, tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt, tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop, tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl